

УДК 330.146

ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОРТФЕЛЯ НА ОСНОВІ МОДЕЛІ

Студ. В.П. Заїчко

Наук. керівник доц. Н.І.Климаш

Національний університет харчових технологій

Теоретичні й методичні аспекти управління інвестиційним портфелем страховика відображено в численних роботах вітчизняних та зарубіжних науковців: Бланк І.А., Базилевич В.Д., Василенко А.В., Внукова Н.М., Вовчак О.Д., Клапків М.С., Супрун А.А., Ткаченко Н.В. та ін. дослідники.

Інвестиційний портфель – це набір цінних паперів, які придбані для отримання доходів і забезпечення ліквідності. Управління таким портфелем засновується на підтримці рівноваги між ліквідністю і прибутковістю.

Інвесторів повинно бути притаманно вміння балансувати та обирати оптимальні напрями вкладання коштів. При розміщенні власного капіталу в певні об'єкти виникає ряд параметрів, які потрібно враховувати, формувати співвідношення між ними, залишаючи на запланованому рівні обрану ціль. Найбільш наочним яскравим прикладом є співвідношення ризику і дохідності. Розміщення грошових коштів страхової компанії може бути здійснено за рахунок придбання різних цінних паперів.

Більшість моделей, досліджених науковцями, що розглядають і описують процес формування оптимальної структури інвестиційного портфеля, є оптимізаційними. Вони описують рівняння і нерівності через взаємозв'язки між змінними, а також містять критерії для відбору оптимальних варіантів (часто у вигляді цільової функції, що набирає значення в межах області допустимих рішень). Основні моделі формування найкращої структури інвестиційного портфеля спрямовані саме на використання методів математичного програмування.

Проте, фінансовий ринок є значною мірою непередбачуваним, варто враховувати суттєві швидкі зміни та різноманітні фактори, які впливають на формування рівнів дохідності і відповідного ризику. Змінні умови важко передбачити і проконтролювати, а тому виникає складність застосування моделей, заснованих на ідеї оптимізації. Навіть використання результатів ретроспективного аналізу не завжди дає впевненість у рахуванні всіх поточних ринкових тенденцій. А тому зосереджуватися лише на економічній сутності без врахування додаткових факторів є частковим недоліком, що може викривити отримані результати і вплинути на точність отриманої дохідності.

Формування інвестиційного портфеля страхової компанії має відповідати наступним умовам:

- надійність вкладень, враховуючи позиковий характер більшого обсягу інвестиційних ресурсів;
- стабільне отримання доходу від розміщення коштів;
- диверсифікація вкладень з метою мінімізації інвестиційного ризику.

Отже, управління портфелем цінних паперів – це певний перерозподіл інвестицій між набором фінансових активів. Оптимальним є таке управління, при якому перерозподіл активів максимізує можливу прибутковість при збереженні або збільшенні рівня очікуваної прибутковості.